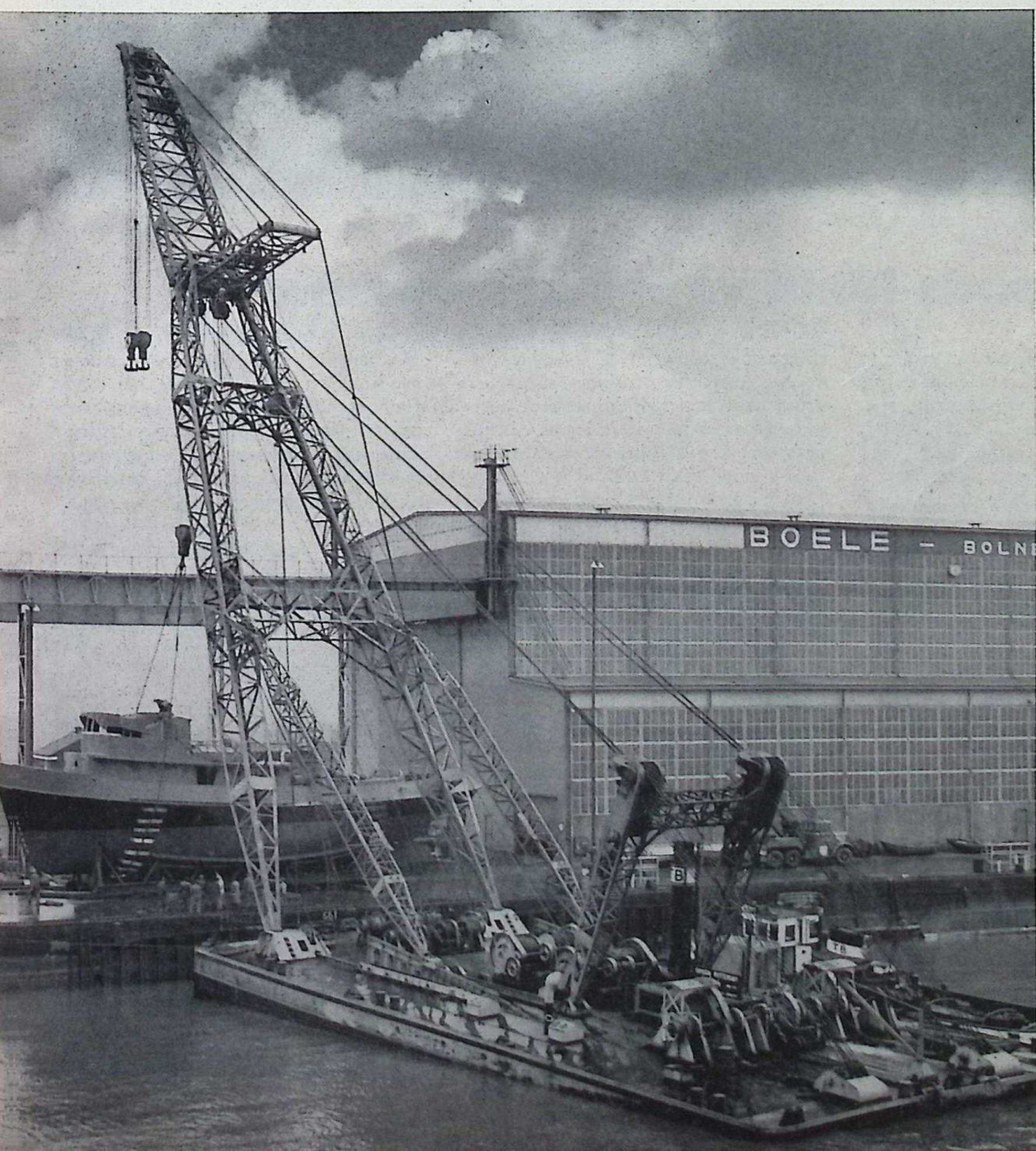
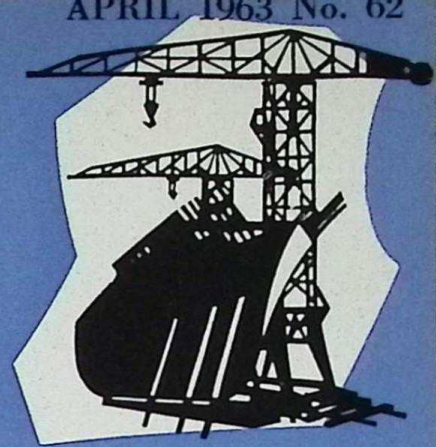
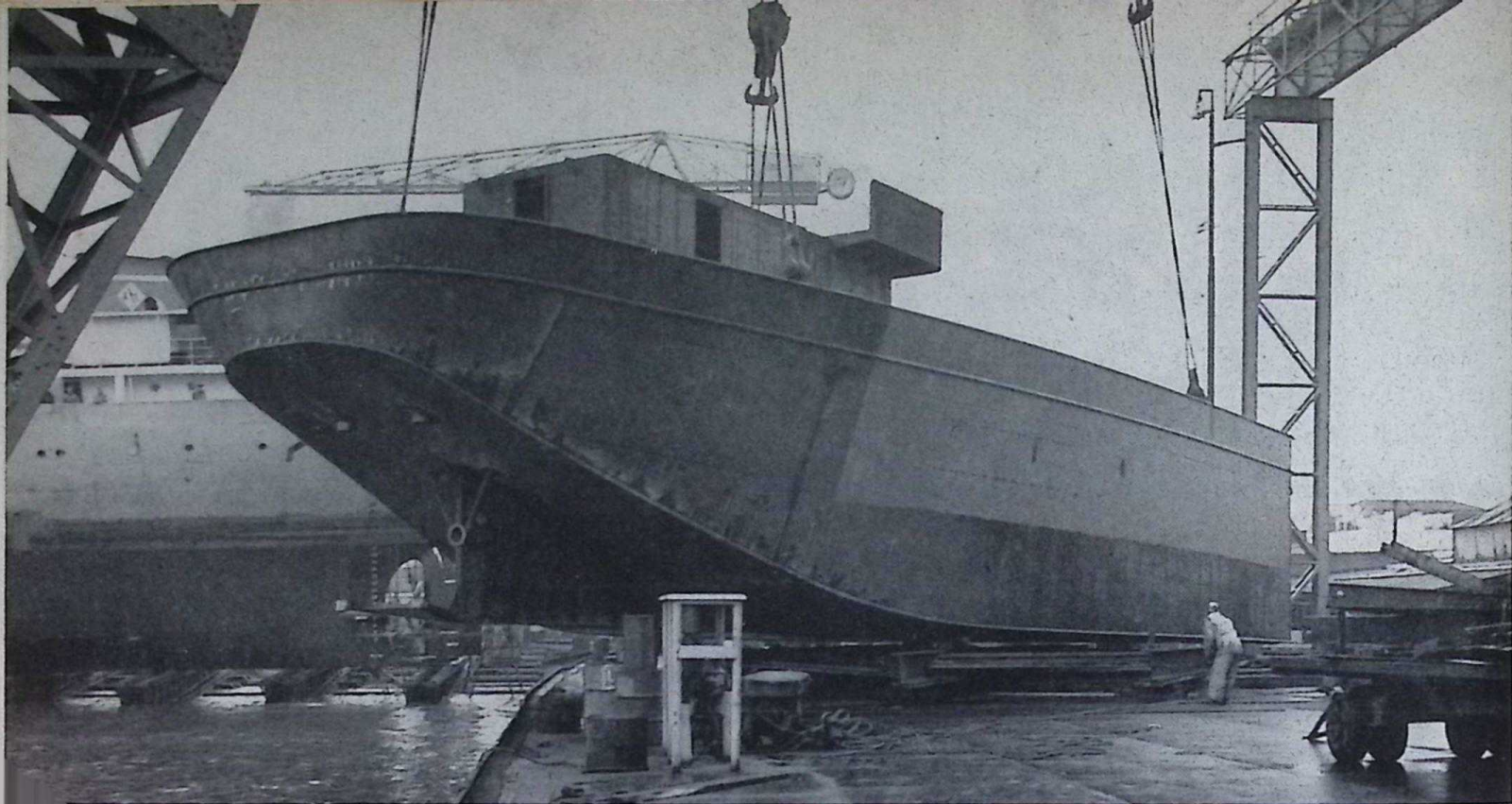

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN
BOELE'S SCHEEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK N.V. - BOLNES

**REUZENBOK
„SIMSON”
TILT
1006
IN ELEMENT**

Het gevaarte wordt van zijn rustplaats getild

De lasloods hield voorjaars-opruiming

Zaterdag 11 maart jl. hebben we weer eens een bijzondere stapelloop gehad. Bouwnummer 1006, de sleepboot voor Chili, is door de reuzenbok „SIMSON” in het natte element getild, nadat eerst de Fa. Stoof uit Breda, onder leiding van voorman Janus Boomaars, het gevaarte van ± 180 ton vanuit de lasloods naar de walkant had gesleept. Deze experts op transportgebied kunnen er een houtje van en zij zijn dan ook op deze karweitjes ingespeeld tot en met. Alles gebeurt geruisloos zonder schreeuwen en precies op tijd; ieder weet zijn taak en Janus leidt zijn team door hier en daar even een aanwijzing te geven.

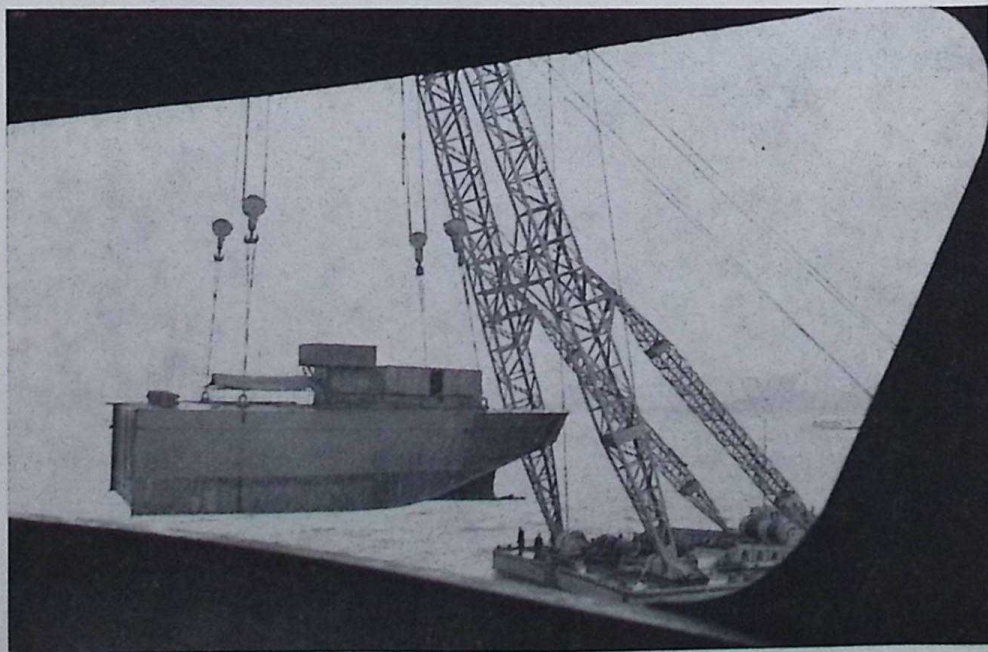
Zaterdagavond kwam de Bredase ploeg weer terug om ook het ± 110 ton wegende achterschip van de grindzuiger (bouwnummer 1008) naar buiten te verplaatsen. Dit ging al even gesmeerd als de sleepboot, niettegenstaande dit achterschip achter uit de lasloods gepeuterd moest worden en het veel omvangrijker was. Maandagmorgen vroeg heeft dezelfde bok het achterschip op de nieuwbouwhelling geplaatst, waar baas Snijders en zijn mannen gereed stonden om de andere secties er zo snel mogelijk

tegenaan te bouwen. De vorst heeft ons vooral met bouwnummer 1008 een achterstand bezorgd, die we toch zoveel mogelijk weer in moeten lopen. Als alles goed gaat zal de zuiger in mei zijn eerste lading grind gaan halen.

De sleepboot vordert goed en deze zal

dan ook in april opgeleverd moeten worden. De lasloods heeft, nu deze grote stukken naar buiten zijn, weer ruimte gekregen. Met nieuwe energie gaan we het laatste dokdeel opsluiten en een begin maken met de brug over de Stuw Haringvliet.

De sectie van bouwnummer 1008 door de verschansing van de „Alioth” gezien.

Een gouden jubileum

Op 7 april 1963 zal de heer P. de Jooden, chef van de tekenkamer afd. Scheepsbouw, 50 jaar aan ons bedrijf verbonden zijn.

Daar 7 april op zondag valt, zal de receptie worden gehouden op maandagmiddag 8 april a.s. in de kantine.

Vanwege dit zeldzame jubileum en door de grote bekendheid die de heer de Jooden heeft verworven zowel in als buiten het bedrijf door zijn buitengewone kennis op het gebied van scheepsbouw is het te verwachten dat dit een zeer druk bezochte receptie zal worden, waarop de redactie in een volgend nummer hoopt terug te komen.

Misverstand...

Eén dezer dagen kwam ons het volgende ter ore...

In ons vorige nummer staat het artikel „In onze machinefabriek is men van alle markten thuis” en op foto 1 zien we dan J. M. Perez Perez aan het sleutelen bij een paar knullen van afsluiters. Eén van de mensen uit de ketelmakerij, het artikel gelezen hebbende, toonde zijn verontwaardiging, omdat deze afsluiters niet gemaakt zijn in de machinefabriek, zoals hij zei, doch in de ketelmakerij.

Dat is juist opgemerkt.

Wij, de redactie, willen hier echter tot onze verdediging aanvoeren dat wij onder afd. machinefabriek steeds begrepen hebben, de machinehal, de ketelmakerij en koperslagerij tezamen.

Van scheepsbouwzijde hebben we nog geen commentaar gehad, want de op foto 2 getoonde sectie van de puntdeur is geheel gemaakt in de lasloods; alleen het bewerken van de schuifgeleidingsvlakken geschiedde in de machinefabriek.

Al met al vinden we het toch leuk, dat er gereageerd wordt op het geschrevene; immers het is voor ons het bewijs dat Boele-nieuws inderdaad gelezen wordt.

De heer P. de Jooden in zijn karakteristieke houding

De nieuwe CO-opdracht gaat niet door

Dat is nou toch ontzettend jammer! 't Gaat niet door met die vliegtuigen. Wel is op 1 april jl. het model nog werfpoort no. 1 binnengereden, zoals u op de foto kunt zien, maar op het laatste nippertje vond de buitenlandse luchtvaartmaatschappij dat Boele het maar bij schepen moest houden.

Flauw natuurlijk, want in de eerste plaats maken wij zelf uit wat we willen bouwen en in de tweede plaats hadden ze in Boele-Nieuws kunnen lezen, dat we van alle markten thuis zijn.

Lasser C. A. Vuik heeft dus gelijk gehad, toen hij tot een redaktielid zei: „Wij zien ze nog niet vliegen, hoor...!”

want we zullen ze inderdaad nooit zien vliegen.

Overigens was iedereen wel opgetogen over deze opdracht. Bij het gereedschapmagazijn in de machinefabriek hing daags na het verschijnen van het maartnummer een bordje met het opschrift: „Meetgereedschap voor vliegtuigen uitsluitend aan dit loket”.

Een zekere Firma Clapet stuurde ons een uitgebreide ontwerptekening voor een zgn. volksvliegtuig en één lezer, die zich „opdrachtzoeker” noemde, verzocht schriftelijk om een vrijkaartje voor een rondvlucht boven Bolnes, als het éénmaal zo ver was.

De belangstelling op 1 april, toen het modelvliegtuig door poort 1 gemanoeuvreed werd, viel hard tegen. Niemand had de moeite genomen te gaan kijken. Een lichte teleurstelling dus, maar dat is toch wel goed gemaakt door de leuke reacties, die deze CO-opdracht heeft opgeleverd.

Zonder toestemming van de redactie mogen geen artikelen, geheel of gedeeltelijk worden overgenomen.

De tekenkamers onder de loupe

Wat weten wij van het werk van onze kollega's? Dikwijls heel weinig. Ons bedrijf is zo groot geworden en er zijn zoveel verschillende afdelingen, waardoor het rechtstreekse contact van kollega tot kollega in verschillende functies veelal weggevallen is. En dat is erg jammer, want het onderling menselijk contact en het waarden van elkanders werk van hoog tot laag, is toch heel belangrijk om een goede sfeer in het bedrijf te scheppen. Uw personeelsorgaan heeft o.a. tot taak een deel van dat verloren gegane contact te herstellen. In een tweetal artikelen kunt u zo het een en ander lezen over het werk van uw kollega's op de tekenkamers, die zelden „in het nieuws” komen, maar uw aandacht wel degelijk verdienen. Leest u maar.

Van Aanvraag tot Afdruk

Het behoort tot de dagelijkse routine van het werfleven, dat de jongste bediende van de tekenkamer, met een dikke of dunne stapel tekeningen onder de arm, zijn klanten afreist. Zijn clientèle bestaat uit een aantal vaste afnemers, zoals Calculatie, Baas v. d. Steen, Machinefabriek, Lasloods, Scheepsbouwloods enz.

Maar wat moet er nu allemaal gebeuren voordat een tekening naar het bedrijf, „naar buiten” kan worden gegeven? Om u dat duidelijk te maken is het nodig bij het begin te beginnen en dat is:

De aanvraag

Als een Rederij een schip wil laten bouwen, worden meestal verschillende werven gevraagd, hiervoor een prijs en een levertijd op te geven. Behoort Boele tot de aangevraagden en is er belangstelling voor, dan maakt ir. Kuiper met zijn assistenten een ontwerp.

Het ontwerp betekent:

De hoofdzaken vaststellen, dus de hoofdafmetingen, de indeling, de vorm enz. Grote Rederijen, die een eigen Technische Dienst hebben (Van Ommeren, K.P.M.) geven bij de aanvraag een bestek (= bouwbeschrijving), een algemeen plan en soms zelfs een lijnenplan. Dikwijls wordt alleen een korte beschrijving van het te bouwen schip verstrekt.

In het laatste geval worden na de eerste globale berekeningen een algemeen plan en een voorlopig lijnenplan gemaakt, om aan de hand daarvan nauwkeuriger kalkulaties te maken.

Voor een zeevrachtschip bijv. moeten

het begin een rol!). Heeft men een overzicht gekregen van de bouwkosten en is de levertijd bepaald, dan wordt een

Offerte,

een aanbieding gemaakt, en dan is het afwachten, of deze aanbieding tot een opdracht zal leiden. U zult begrijpen, dat dit niet met elke offerte het geval kan zijn. Soms wordt enorm veel werk verricht zonder het begeerde resultaat te bereiken, maar dit behoort nu eenmaal bij het vak en het is net als op de jacht: Niet geschoten is zeker mis!

Geeft deze aanbieding aanleiding tot een opdracht, dan gebeurt dit vaak na diverse besprekingen over wijzigingen in ontwerp, fabrikaten van hulpwerkstukken enz.

De Opdracht,

luit allerlei activiteiten in: Verschillende bestellingen moeten direct worden geplaatst om van tijdige levering verzekerd te zijn. Het ontwerp wordt nog wat verder bijgeschaafd, de door de Rederij verlangde veranderingen aangebracht, enz.

Is de levertijd kort, en dat wil nog wel eens voorkomen, dan moeten ook de tekenkamers onmiddellijk aan het werk. Hoe dat gebeurt, kan niemand ons beter vertellen dan de heer P. de Jooden, chef tekenkamer scheepsbouw.

Als we zijn kamer binnenstappen, duurt het even voordat hij ons te woord kan

bepaald worden het staalgewicht, het totaalgewicht, het laadvermogen, de stabiliteit, de trimligging, de inhoud van de laadruimen, de bruto-tonnenmaat, de snelheid enz. In het ontwerp-stadium wordt nauw overleg gepleegd met de tekenkamer afdeling Machinebouw over de keuze van de hoofd- en hulpmachine en de afmetingen van de motor-kamer.

Behalve deze technische berekeningen omvat het ontwerp ook de kostprijskalkulatie (de dubbeltjes spelen al vanaf

Blik in de tekenkamer scheepsbouw. Op de voorgrond v.l.n.r. de heren W. H. van Driel, H. J. de Jong en C. van Gemerden

De heer P. Labrijn, nestor van de tekenkamer, maakte in de loop der jaren tientallen lijnenplannen

Een kijkje in de ingenieurskamer waar ir. A. Kuiper en zijn assistent H. Hofwegen juist een tekening bestuderen

staan, want hij is juist aan het telefoneren. Blijkbaar is een partij hoekstaal niet op tijd geleverd en we kunnen wel niet horen, wat de man aan de andere kant van de lijn zegt, maar hij heeft het bepaald niet gemakkelijk! Na het telefoontje komt er nog een gesprek en er moet eerst nog wat doorgegeven worden aan de tekenkamer, maar dan zijn we toch aan de beurt.

Uit het dan volgende gesprek blijkt dat de zorg voor het materiaal heel wat tijd in beslag neemt. En dat is goedbestede tijd, want een goed materiaalbeheer is een eerste vereiste voor economisch werken.

Sommige profielen hebben een lange levertijd, zoals bijv. het veel gebruikte Holland-profiel. Snel bestellen is dus inderdaad wel dringend nodig bij een korte levertijd van het schip. Maar om te bestellen, moeten de afmetingen van de platen en profielen bekend zijn. Nemen we als voorbeeld een binnentankschip. Voor dit type schip kan men niet op eigen houtje de materiaal-afmetingen bepalen, maar is de goedkeuring van de Scheepvaart Inspectie nodig. Wordt het schip tevens onder toezicht van een klassifikatie-maatschappij gebouwd zoals Bureau Veritas of Germanischer Lloyd, dan heeft men bovendien met de eisen van één dezer instellingen te maken. Ook de Rederij wil wel van te voren weten, hoe en hoe zwaar het schip gebouwd gaat worden.

De enige methode om de konstruktie goedgekeurd te hebben, vóórdat er één ton staal besteld is, is deze: De konstruktie in tekening brengen. De aller-

eerste functie van een tekening is dus, de goedkeuring mogelijk te maken van de op papier voorgestelde bouwwijze en materiaal-afmetingen. Tijdens de bouw kan men zich zonnodig op het goedgekeurde exemplaar beroepen, want goed-

..... de jongste bediende met een dikke stapel tekeningen

gekeurde tekeningen worden zuinig bewaard.

De allereerste tekeningen worden om bovengenoemde redenen ook keurtekeningen genoemd; de belangrijkste is het „grootspant”. Dit is een dwarsdoorsnede van het schip op het midden van de lengte en hiermee wordt in principe de konstruktie van de scheepsromp over een groot deel van de lengte vastgelegd. De konstruktie moet sterk zijn en toch zo licht, als praktisch mogelijk is. Elke ton staal, die onnodig aan het schip verwerkt wordt, kost eerst geld aan de werf en daarna aan de Rederij, want hoe groter het eigen gewicht van het schip, des te minder lading kan het meenemen. Domweg tekenen is er dus niet bij; tekenen is voor het overgrote deel puzzelen en het lijnen trekken kost echt niet de meeste tijd.

Behalve naar sterkte en gewicht wordt ook gelet op de eenvoud van de konstruktie. Een zeer lichte konstruktie, die gepaard gaat met veel loonkosten, is niet de beste. In twijfelgevallen wordt overleg gepleegd met bedrijfsleiding en bazen, voordat een bepaald idee als definitief wordt uitgewerkt.

Andere keurtekeningen zijn het konstruktieplan, waarop een langsdoorsnede van het schip en een bovenaanzicht van het dek wordt aangegeven, schottentekening en huiduitslag. In een later stadium komen er nog wel meer, maar bovengenoemde zijn voldoende om het materiaal te kunnen bestellen.

(Vervolg in het Mei-nummer).

Jaap krijgt een pluim en een boek

De leerschool bouwde een stoommachine in het klein

Het idee van één onzer directeuren de leerling-bankwerkers een stoommachine in het klein te laten maken was niet zo eenvoudig uit te voeren.

Toen dit plan op de proppen kwam rees direkt de moeilijkheid hoe we aan tekeningen konden komen. Ook daar had de heer G. J. Boele aan gedacht en hij kwam te voorschijn met een Amerikaans tijdschrift waarin een dergelijk werktuig beschreven stond.

De tekeningetjes waren echter voorzien van Engelse maten en daar onze tekenkamer weinig gelegenheid had het geheel om te werken in het metrische stelsel, werd geprobeerd de jongens zelf de nodige tekeningen te laten maken.

Jaap Barendregt werd aan het werk gezet met potlood en papier. Voorzien van een omrekeningstabel van Engelse

in metrische maten vervaardigde hij in korte tijd een stel tekeningen waarvan gewerkt kon worden. Voorwaar een mooie prestatie, want hij moest bij de afrondingen der omgerekende maten natuurlijk aan de eis voldoen dat alle

Resultaten Bemetel eksamens

Werkstuk ijzerwerkers:

K. Dekker 8,7 J. Snijders 6,6
C. van Driel 8,3 A. Terpstra .. 7,4

Het landelijk gemiddelde lag op 6,6.

Werkstuk bankwerkers:

P. A. Groenendijk 7,4 H. Oldenburger 7,4
J. v. Meegdenburg 6,4 A. Sneepels .. 7,7

Het landelijk gemiddelde was hier 6,2.

In de eerste week van januari jl. waren zowel in de leerschool scheepsbouw als in de leerschool machinefabriek een aantal jongens onderscheiden met een witte band om de bovenarm. De oplettende toeschouwer merkte tevens dat door deze jongens erg hard en intensief werd gewerkt. Geen wonder, zij deden

onderdelen met een juiste passing in elkaar grijpen; sommige tot op 0,02 mm nauwkeurig.

Het materiaal werd verzameld en onze tekenaar ging aan de slag om nu alles van staal en koper te vervaardigen.

Hij kreeg daarbij voor sommige onderdeeltjes, die gedraaid moesten worden, de hulp van Gerrit de Koning.

Het spreekt haast vanzelf dat sommige stukjes weleens opnieuw gemaakt moesten worden, want onze leermeester, de heer Laffeber, stelt hoge eisen aan het werk van zijn leerlingen.

Vol spanning werd, nadat de machine gemonteerd was, de perslucht erop gezet en ziedaar, de krukas begon te draaien dat het een lieve lust was.

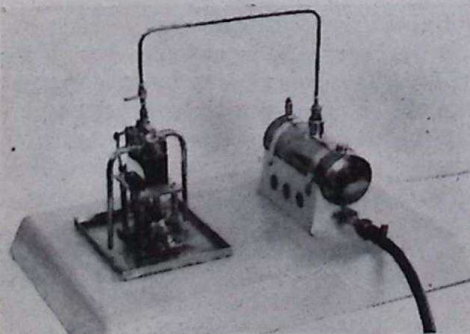
Met nauw verholten vaktrots werd opgemerkt: „Hij loopt”, alsof dat eigenlijk vanzelfsprekend was.

Nu werd nog een stoomketel gemaakt, het geheel op een plaat gemonteerd, gasbranders onder de ketel geplaatst, water in de ketel gedaan, de vlam aangestoken en ja, ook op stoom liep de machine met een heerlijk sissend geluid zijn 2000 omwentelingen per minuut.

Op vrijdagmiddag 19 februari werd de miniatuur-machine officieel in het bijzijn van de heer Boele door Jaap Barendregt gedemonstreerd en aan de directeur overgedragen. Deze was er erg mee in zijn schik en op zijn beurt overhandigde hij aan Jaap een boekwerk als bewijs van waardering voor de geleverde prestatie.

De machine zal voorzien worden van een doorschijnende plastic kap en enkele naamplaatjes, waarop de overdracht- en fabricagegegevens vermeld staan.

Op het hoofdkantoor zal er dan een goed plaatsje voor ingeruimd worden.

hun werkstukexamen en de resultaten waren zoals hun ijver was. Zonder meer uitstekend!

Zoals u kunt zien hebben onze jongens het heel goed gedaan.

Het theoretisch examen staat nu nog in juni a.s. op het programma. Daarvoor ontvangen zij de lessen één dag per week op de school in Dordrecht.

C. van Driel is al helemaal klaar. Behalve voor zijn werkstuk, behaalde hij een 8 voor vakleer, een 7 voor tekening-lezen en een 7,2 voor uitslaan en afschrijven. Keurig!

De anderen gaan met de beste voorname op voor het examen in juni.

Zorg ervoor dat wij straks kunnen schrijven: Allemaal geslaagd.

Hebt U soms een nieuw gebit voor me?

Dat was een rare vraag, een hele rare vraag. De wenkbrauwen van de heer H. Rolloos, aan wie de vraag aan het loket van de loonafdeling werd gesteld, verschoven dan ook enkele millimeters in opwaartse richting en verrieden een wereld van verbazing.

„Een nieuw gebit? Zeker, je kan dat van mij proberen, maar ik ben bang, dat het niet helemaal zal passen”.

Nee, dat was de bedoeling niet, zei de vrager, die bij nadere beschouwing een duidelijk Rijsoordse oogopslag had en een zuivere Waallucht uitwasemde. Nee, of er soms vergoeding gegeven werd als men een nieuw gebit nodig had, want, zo zei hij, ik ben het mijne verspeeld.

„Zo”, zei Rolloos, die nieuwsgierig werd, „bent u dat verspeeld?” En gehoor gevend aan een innerlijke drang, vroeg hij: „Hoe dan wel? In de Waal laten vallen tijdens 't hengelen?” „Nee, nee”, sputterde onze Rijsoordenaar, terwijl hij zijn pruimpje met een handige tongbeweging naar de linkerhoek zwiepte, waar het precies in de hoek paste, en aldus een vochtvrij gesprek toeliet, „het zit zo”.

„Ik kwam 's avonds thuis en mijn vrouw had de tafel al gedekt staan, want mijn vrouw weet, hoe het hoort, al zeg ik het zelf. We aten die avond geen prakkie, maar gewoon brood. Nou hebben wij een prima bakker, daar niet van, maar aan zijn witte-brood zitten harde korstjes. Nou zult u vragen: wat hebben die harde korstjes met dat gebit van jou te maken?”

Spreek pauzeerde even, omdat tijdens de redevoering vermoedelijk twijfel gerezen was over de vraag of de pruim toch niet beter in de rechterhoek paste. In ieder geval ging hij naar rechts. „Nou, ik kan die korstjes niet zo goed bijten met mijn kunstgebit en daarom moet ik, tja, ik moet er een beetje op soppen, voel je? Op het brood, bedoel ik.”

Rolloos voelde het, knikte althans begripend en was één en al medeleven.

„Dus wat doe ik? Ik leg mijn gebit eventjes op een stukje papier op de tafel en ga op mijn gemak de korstjes te lijf. Weken, zo gezegd. 't Werd zoetjesaan donker en toen we genoeg gegeten hadden en let nou even goed op want nu komt het. . . . toen zeg ik: „Vrouw”, zeg ik, „blijf maar zitten vrouw, ik breng die borden en zo wel even naar de keuken, (want zo ben ik dan ook weer).

Afijn, ik pak die bordenrommel bij mekaar en loop er mee naar de keuken.

Wat doet mijn vrouw, terwijl ik weg ben? Ze frommelt het tafelkleed in elkaar en schudt het leeg in de kachel, die roodgloeiend stond, want je weet wat voor wintertje we gehad hebben.

Ik kom terug en wil mijn gebit pakken.

Vrouw, waar heb je mijn bijgereedschap neergelegd, zei ik nog en toen begreep ik het. Ik had het door. Ik schrok me het lebbert (Rijsoordse zegswijze) en ik heb nog met het pookje geprobeerd om mijn tanden uit de nootjes vier te vissen, maar ik hengel in de Waal stukken beter. Zodoende, mijnheer Rolloos, heb ik mijn tanden verbrand”.

De heer Rolloos was inmiddels enkele tinten roder geworden en deed verwoede pogingen om een gewoon gezicht in stand te houden. Dat ging niet best en Rijsoord vermoedde daarom ongelof bij zijn gehoor. „'t Is eerlijk waar, hoor!” zei hij en nijdig zond hij het pruimpje definitief naar de linkerhoek. „Tuurlijk,

tuurlijk”, zei heer Rolloos. „'k Zal zien wat we doen kunnen”.

Naschrift van de redactie

't Was een droevig verhaal, zo uit het volle leven van een ponsler gegrepen. Vier weken heeft hij zonder tanden gelopen en volgens welingelichte zijde, uitsluitend pap en bananen gegeten.
Droevig, droevig. . . .

40-jarig jubileum van L. Put

Op 7 maart jl. maakte L. Put, spantenbuiger in de Scheepsbouwloods, zijn veertig dienstjaren vol. Daarom was er op die datum feest in huize Nassaustraat 78 te Slikkerveer. 's Morgens werd hem op het Gemeentehuis de eremedaille in brons, verbonden aan de Orde van Oranje Nassau, door burgemeester C. J. v. d. Hoeven opgespeld in tegenwoordigheid van de directie, de heren M. van Zuilekom, G. de Jong en A. de Jong. Eerder op de morgen had dezelfde deputatie al een bezoek bij de jubilaris thuis gebracht om hem en de zijnen met deze heugelijke dag te feliciteren.

De heer Put vertelde dat hij zijn loopbaan bij Boele op de werf te Slikkerveer begon, maar na drie weken werd hij al overgeplaatst naar de werf te Bolnes. Hij werd maat bij zijn vader.

Voor het gemeentehuis

Of dat nu wel de beste methode was om je vader als leermeester te hebben, meende hij te moeten betwijfelen, maar een feit is, dat Pa hem de fijne kneepjes van het vak toch wel grondig heeft bijgebracht.

Vroeger was het werk heel wat moeilijker dan nu, vond de jubilaris. Veel meer behelpen en vooral gevoel voor en kijk op het werk waren toen gebiedende eis. „Nou met die moderne bank. . . , 't lijkt wel een type-machine met al die knopjes. . . .”

Het gezin Put had nog een extra binding met Boele, omdat dochter Agnes zeven jaar op de loonafdeling werkzaam was. Zij is inmiddels, evenals de andere twee kinderen, getrouwd. En temidden van deze kinderen en kleinkinderen heeft het echtpaar Put een prettige herdenking van dit jubileum gehad en wij wensen hem ook voor de toekomst alle goeds.

DAMVERENIGING

„ONS GENOEGEN”

Nadat het eerste team van onze vereniging een zeer goed figuur had geslagen als nieuweling in de hoofdklasse is nu ook het tweede tental van start gegaan.

De eerste wedstrijd-avond hadden enkele heren kennelijk enige moeite om op gang te komen met als gevolg een met 10-4 verloren partij.

Maar ondertussen is al weer revanche genomen met de tweede wedstrijd; tegen „Het Oosten 3” werd met 12-8 gewonnen. Nog eenmaal ging de winst naar de tegenpartij, ditmaal „Schiedam 2”; uitslag 9-11.

De overige 6 gespeelde partijen brachten liefst 11 punten op. Voorwaar geen slecht resultaat. Een eervolle plaats in de eindrangschikking van de competitie is hiermede al verzekerd.

Door degenen die vrij zijn wordt maandags-avonds al weer druk gespeeld om de bordenbezetting voor de volgende competitie. Het is nog te vroeg om u hierover al iets te vertellen. Volgende maand zal wel blijken wie de „sterren” zijn.

De eerstvolgende drie maanden hopen wij weer een zgn. nederlaagwedstrijd te organiseren.

De vereniging die de onze de grootste nederlaag weet te bezorgen ontvangt een mooie wisselbeker en ook voor andere teams zijn er nog mooie prijzen beschikbaar. Reeds hebben een aantal verenigingen zich enthousiast opgegeven.

Het belooft een interessante strijd te worden, waarover we u graag bij gelegenheid meer vertellen.

BOELE'S

MUZIEKVERENIGING

„EXCELSIOR”

Er zijn nog verschillende partijen in ons Harmonie-orkest onbezet o.a. bij de groep hoorns, baritons en trombones. Ook de klarinetten zouden aanvulling van hun geleerden best kunnen gebruiken.

Zijn er nog collega's die het nut van een goeie vrijetijdsbesteding inzien en die zich voor de blaasmuziekbeoefening willen inzetten?

Laat ons niet het versleten grapje horen van „ik ken geen noot zo groot als een koe”, want dat houdt geen steek. We zullen het u wel leren.

Repetities om 7.30 uur, elke vrijdagavond in de kantine.

REISVERENIGING BOELE

Aan de oproep van het bestuur om mede te beslissen aan ons reisplan, hebben 109 leden gehoor gegeven.

De uitslag is als volgt: Reisplan A - 12

PERSONALIA

Jubilea:

50 jaar:

7-4 P. de Jooden, chef tekenkamer (sch.b.)

40 jaar:

15-5 A. van der Stel, magazijnbediende

25 jaar:

19-4 G. G. Leensvaart, schilder

20-4 G. v. d. Burg, hellingbediende

25-4 G. Kersten, ijzerwerker

2-5 H. Vlasblom, hoofdbaas

9-5 J. van der Graaff, bankwerker

S. M. Stasse, ijzerwerker

23-5 P. W. Langerak, ijzerwerker

30-5 P. D. Klapwijk, chef tekenkamer (m.b.)

In dienst getreden:

25-2 Mevr. J. van der Sluis-Lagendijk, werkster (logiesgebouwen)

1-3 D. Huizer, calculator

4-3 H. Pico Rodriguez, el.-lasser

11-3 J. Koppenaar, hellingschipper

W. J. Hermens, hellingschipper

H. H. van Iddekinge, praktkant (scheepsbouw)

De dienst hebben verlaten:

22-2 H. A. M. Houtbraken, hulp-bankw.

Mevr. A. Donkersloot-Ouwens, werkster (logiesgebouwen)

stemmen; Reisplan B - 38 stemmen; Reisplan C - 56 stemmen en 3 ongeldige stemmen.

Zoals u ziet heeft reisplan C het grootst aantal stemmen behaald en zal het bestuur verdere voorbereidingen treffen voor deze reis.

Deze reis, die ongeveer gelijk is aan die van 1956, is vastgesteld op vrijdag 24 mei 1963. De reisroute gaat via IJsselmonde, Rotterdam, Schiedam door het Westland, Loosduinen, Aerdenhout naar „Hotel Bouwes” te Zandvoort, waar de koffie genuttigd wordt.

Daarna gaat de reis dwars door de Haarlemmermeer via Hoofddorp langs de Loosdrechtse plassen naar Hilversum „Anna's Hoeve” voor de middaguren. Na dit verblijf via Baarn en Soestdijk naar Utrecht voor de warme maaltijd in „Tivoli”, om tenslotte via Rotterdam en Bolnes allen veilig en voldaan huiswaarts te keren.

Het bestuur hoopt met u op een mooie en zonnige dag aan het Zandvoortse strand en op „Anna's Hoeve”.

Het Bestuur

DOORLICHTING

Werknemers of hun gezinsleden, die nog niet zijn doorgelicht, hetzij omdat zij geen oproep kregen, hetzij omdat zij wegens andere redenen verhinderd waren, worden alsnog hiertoe in de gelegenheid gesteld.

Men dient zich dan uiterlijk 19 april op te geven bij de afdeling loonadministratie.

28-2 Mej. H. Stolk, kant.bed. (boekhouding)
Mej. T. L. Bode, kant.bed. (loonadm.)
Mej. C. J. de Waal, telefoniste

1-3 F. E. Meyer, transporteur

J. de Jong, ijzerwerker

4-3 J. F. H. Driessen, el.-lasser

8-3 H. Vochteloo, brander

15-3 J. Medina Valentin, el.-lasser

K. Delger, leerling-ijzerwerker

Gehuwd:

14-3 B. A. van Heek met mej. W. de Vries

Geboren:

14-2 Arie, zoon van de heer en mevrouw Harreman-Saly.

15-2 Pieter Adrianus Cornelis, zoon van de heer en mevrouw Bravenboer-van Helden

17-2 Carmen, dochter van de heer en mevrouw Estudillo-Fernandez

20-2 Joost, zoon van de heer en mevrouw Van Beek-van der Wind

23-2 Josina Johanna, dochter van de heer en mevrouw Van den Berg-Listermans

2-3 Hendrik, zoon van de heer en mevrouw Lodder-van der Graaff
Rudolf, zoon van de heer en mevrouw De Snoo-Dudok

7-3 Abel, zoon van de heer en mevrouw Van Oossanen-Dane

9-3 Pieter Cornelis, zoon van de heer en mevrouw Boele-Eschauzier

Op 19 februari 1963 overleed in de leeftijd van 55 jaar de heer

A. Ouwers

die sedert 13 februari 1937 bij ons in dienst was, maar door ziekte na 22 december 1961 niet meer werkte.

Op 14 maart 1963 overleed na een korte ziekte de heer

J. Ouwers

in de leeftijd van 53 jaar. Hij was sedert 20 april 1938 bij ons bedrijf werkzaam, laatstelijk als voorman bij de schilders.

Twee dagen later, op 16 maart 1963, overleed plotseling de heer

W. Moret

in de leeftijd van 54 jaar. Hij was sedert 2 september 1946 bij ons bedrijf werkzaam als ijzerwerker.

Wij zullen deze medewerkers, die wij als plichtgetrouwe en ijverige werknemers hebben leren kennen, node missen. Ons medeleven gaat in het bijzonder uit naar hun familieleden, die wij kracht toewensen om het voor hen zo grote verlies te dragen.